

HOOFDSTUK 5

WADLOPEN

Seth, Jasper en Tobias stappen uit de auto. Ze hebben geparkeerd bij de haven van Den Oever. Tess en Lynn stappen uit de andere auto. De ouders van Tobias en Tess zijn mee. Seth kijkt naar het kleine haventje, waar allemaal bootjes aangemeerd zijn. Hij heeft er zin in vandaag. Lekker door de prut lopen als ze gaan wadlopen. En misschien kan hij een mooie schelp als souvenir vinden. Iedereen heeft al oude sportschoenen aan voor het wadlopen. In de kofferbak liggen schone schoenen voor na het uitje. 'Kom mee!' zegt de moeder van Tess vrolijk, 'we moeten naar het bootje lopen waar rk14 op staat.' Dat is een garnalenkottertje. De boot is groen met witte letters erop. De stuurhut is geel, groen en wit. Aan de achterkant zit een vislier, hier zit een grote rol met netten aan vast. Dit zijn de visnetten. Het is prachtig weer. De lucht is blauw, het zonnetje schijnt en er zijn een paar witte wolken te vinden. Op de kade staan twee mensen. De ene man heeft een oliepak aan met een dikke groene visserstrui eronder. Hij ziet er een beetje gezet uit, ruig ook, met gebarsten handen en rimpels op zijn voorhoofd. Toch ziet hij er ook wel vriendelijk uit, hij draagt een blauw vissersmanpetje. Deze man is vast

de kapitein, denkt Seth. De andere man draagt ook een oliepak. Deze man is bijna helemaal kaal en heeft een rode baard.

Deze man geeft de moeder van Tess een hand. 'Goedemorgen, ik ben Jan en naast mij staat Willem van Het Getij, een recreatiebedrijf dat activiteiten organiseert, namelijk wadlopen en garnalenvissen. Ik neem aan dat jullie daarvoor komen?' De vijf leerlingen knikken enthousiast. 'Dan nodig ik jullie hartelijk uit aan boord te komen van garnalenkotter rk14. Dit hier naast mij is de kapitein, hij is altijd in voor een geintje.' De kapitein knikt en steekt zijn petje vrolijk in de lucht.

Een kwartier later vertrekken ze. Er zijn ook nog wat andere mensen bijgekomen. Een opaasje en omaasje, die samen op stap zijn, een paar gezinnetjes en nog wat toeristen. Ze zijn aan boord gestapt via een loopplank. Ze varen langs de sluizen van de afsluitdijk de haven uit, de Waddenzee op. Er staat een zacht briesje. Het water geeft kleine golfjes.

'Zo...,' zegt Jan, 'het is tijd om vissen te vangen.' De lier met de grote rol met visnetten wordt uitgerold in het water. Dit gaat automatisch. De kapitein laat de boot nu zachtjes varen, zodat de netten over de bodem slepen. De netten worden geleeqd in grote bakken. De visvangst is nu duidelijk zichtbaar. Seths oom is visserman, hij is

